

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΓΙΑ : Τον Υπουργό Εργασίας , Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

ΘΕΜΑ: Αύξηση του αριθμού των ελλήνων μεταναστών προς Γερμανία και άλλες Ευρωπαϊκές χώρες

ΣΧΕΤΙΚΟ: Δημοσίευμα της 12/1/2013.

Αθήνα, 14/1/2013

Ο Βουλευτής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Στη Γερμανία 123.000 Ελληνες μετανάστες

Δύο οικογενειάρχες περιγράφουν τη νέα ζωή σε Μόναχο και Στουτγκάρδη

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΦΩΤΙΑΗ

Έτσι παιδική χαρά του Giesing, ενός προαστίου του Μονάχου, συνδέεται με πριν από λίγες ημέρες τον άκρως γιο του ο Ανδρέας, ένας από τους 123.000 Έλληνες που έχουν μεταναστεύσει στη Γερμανία. «Πριν από 35 χρόνια, αυτό το μέρος ήταν ο παράδεισός μου», διαψεύεται συγκινημένος ο 38χρονος πατέρας, που το νήμα της ζωής τον οδήγησε εκ νέου στη Γερμανία. «Όσοι έρχοταν την απόφαση μας έμειναν άφωνοι», λέει στην «Κ». Δημόσιος υπάλληλος ο ίδιος με σύζυγο εργαζόμενη στον ιδιωτικό τομέα και τρία μικρά παιδιά - το μεγαλύτερο μόλις τεσσάρων χρόνων, είχαν μεν πλάνη από την κρίση, «αλλά ακόμα αντέχαμε οικονομικά». Ο λόγος που άφησε το νεαρό ζευγάρι στην απόφαση της μεταναστεύσης ήταν τα ίδια τους τα παιδιά. «Θα ήταν εγωιστικό να παραμείνουμε στην Ελλάδα έτσι όπως διαμορφώνεται πλέον η ζωή», δηλώνει με έμφαση ο Ανδρέας. «Δεν διασώζεται καμία προοπτική για τις επόμενες γενιές». Όπως υπολόγισε ο ίδιος, «σε λίγα χρόνια θα χρειαζόμασταν περί τα 1.000 ευρώ

για φροντιστήρια των παιδιών». Γνώστης της γλώσσας και εξοικειωμένος με τη βαυαρική πόλη, ο Ανδρέας αιτείται άδειας άμεσης αποδοχών από την υπηρεσία του και ξεκινά μέσω Διαδικτύου την αναζήτηση εργασίας στη Γερμανία. «Είχα προηγουμένως επισκεφθεί το Μόναχο, δηλαδή εκεί διονύστας τη διεύθυνση κληρονομικών οικογενειακών φιλών και εν συνεχεία επαφές στον αντίστοιχο γερμανικό ΟΑΕΔ», περιγράφει. «Μου χορήγησαν ηλεκτρονικούς κωδικούς και παρακολούθησα από την Ελλάδα τις αιτήσεις για δουλειά που αναρτούσαν οι εργοδότες».

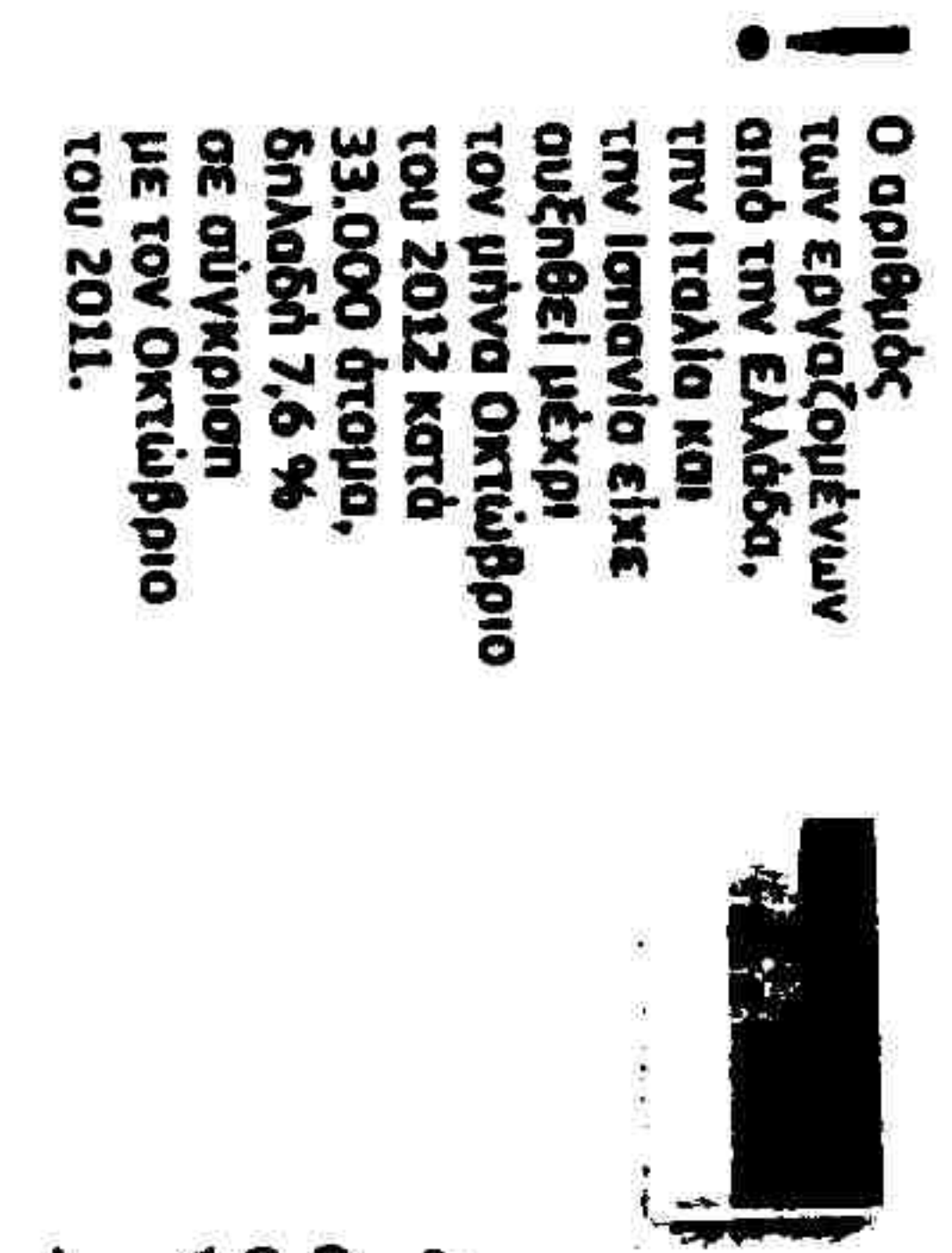
Ο Ανδρέας, αν και η επαγγελματική του ιδιότητα είναι άλλη, άρχισε πριν από ενάμιση μήνα να εργάζεται ως οδηγός λεωφορείου. «Ο καθαρός μισθός μου είναι 1.800 ευρώ, αλλά εφόσον περάσω το δοκιμαστικό στάδιο, θα λάβω μια γενναία αύξηση, ενώ με τη μόνιμη εγκατάσταση των παιδιών θα δικαιούμαι και το ανάλογο επίδομα». Ουσιαστικά, αυτό που του λείπει είναι η οικογένειά του, που βρίσκεται ακόμα στην Αθήνα. «Αν όλα πάνε βάσει σχεδίου, το καλοκαίρι θα με ακολουθήσουν»,

λέει. «Η 15νθημερη δοκιμαστική επίσκεψη των παιδιών πάντως στο Μόναχο πήγε θαυμάσια». Στη Στουτγκάρδη «προσγειώθηκε» αυτό την παιδόσυνη Κρήτη έρεση 5μελής οικογένεια. «Δεν ήταν τόσο το οικονομικό», επισημαίνει ο 45χρονος οικογενειάρχης Λευτέρης. «με το ξέσπασμα της κρίσης άλλαξε η ζωή και δεν ήμασταν διατεθει-

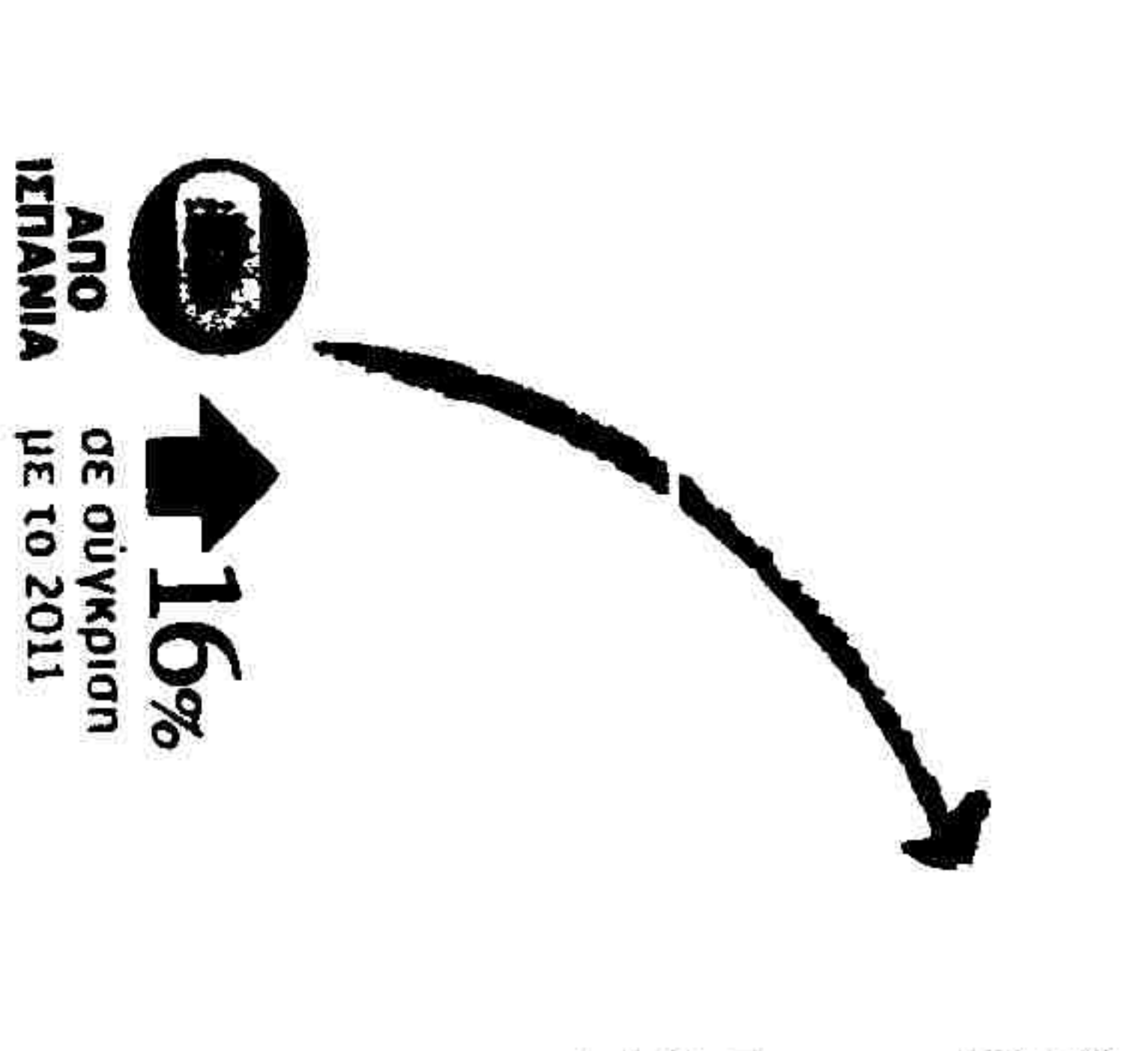
μένοι να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας σε μια τέτοια ατμόσφαιρα». Τα ταξίδια μαθητικά γερμανικών του είχα παρακολουθεί το ζευγάρι στα φοιτητικά του χρόνια αποδείχθηκαν τώρα σωτήρια. Η εκπαιδευτική μητέρα άφησε απόφαση, η οποία εγκρίθηκε για έναν χρόνο, ενώ ο οικογενειάρχης πατέρας βρήκε δουλειά στον ιδιωτικό τομέα.

Ασφαλιστικές παροχές
«Τα παιδιά μας, που είναι μαθητές Γυμνασίου, δεν ξέρουν καθόλου γερμανικά. Γι' αυτό ξεκίνησαν πριν από λίγες μέρες το σχολείο σε τμήμα υποδοχής αλλοδαπών μαθητών». Η μετάβαση στην ξένη χώρα συνεπάγεται φυσικά πληθώρα δυσκολιών, αλλά ο Λευτέρης νιώθει «στα νερά του». «Εδώ μπορεί να προσφέρω στα παιδιά μου». «Στην Ελλάδα, για παράδειγμα, έπρεπε να πληρώσω 60 ευρώ τον μήνα για κολυμβητήριο της κόρης μου, με συνέπεια να το σταματήσω. Εδώ η ετήσια συνδρομή είναι 150 ευρώ», αναφέρει. Αντίστοιχα, δηλώνει ικανοποιημένος από τις ασφαλιστικές παροχές. «Στην Ελλάδα πλήρωσα σχεδόν 3.000 ευρώ για τα σιδεράκια της μιας μου κόρης, εδώ αυτό καλύτερα από τον ασφαλιστικό μου φορέα». Ο ίδιος αναρωτιέται, εύλογα, πώς μπορεί το κόστος πολλών προϊόντων και υπηρεσιών να είναι τόσο πολύ χαμηλότερο σε μια ακριβότερη χώρα. «Ένα λίτρο γάλα εδώ κοστίζει μόνο 56 λεπτά». Ο Λευτέρης σχεδιάζει να στεριώσει με την οικογένειά του στη Γερμανία.

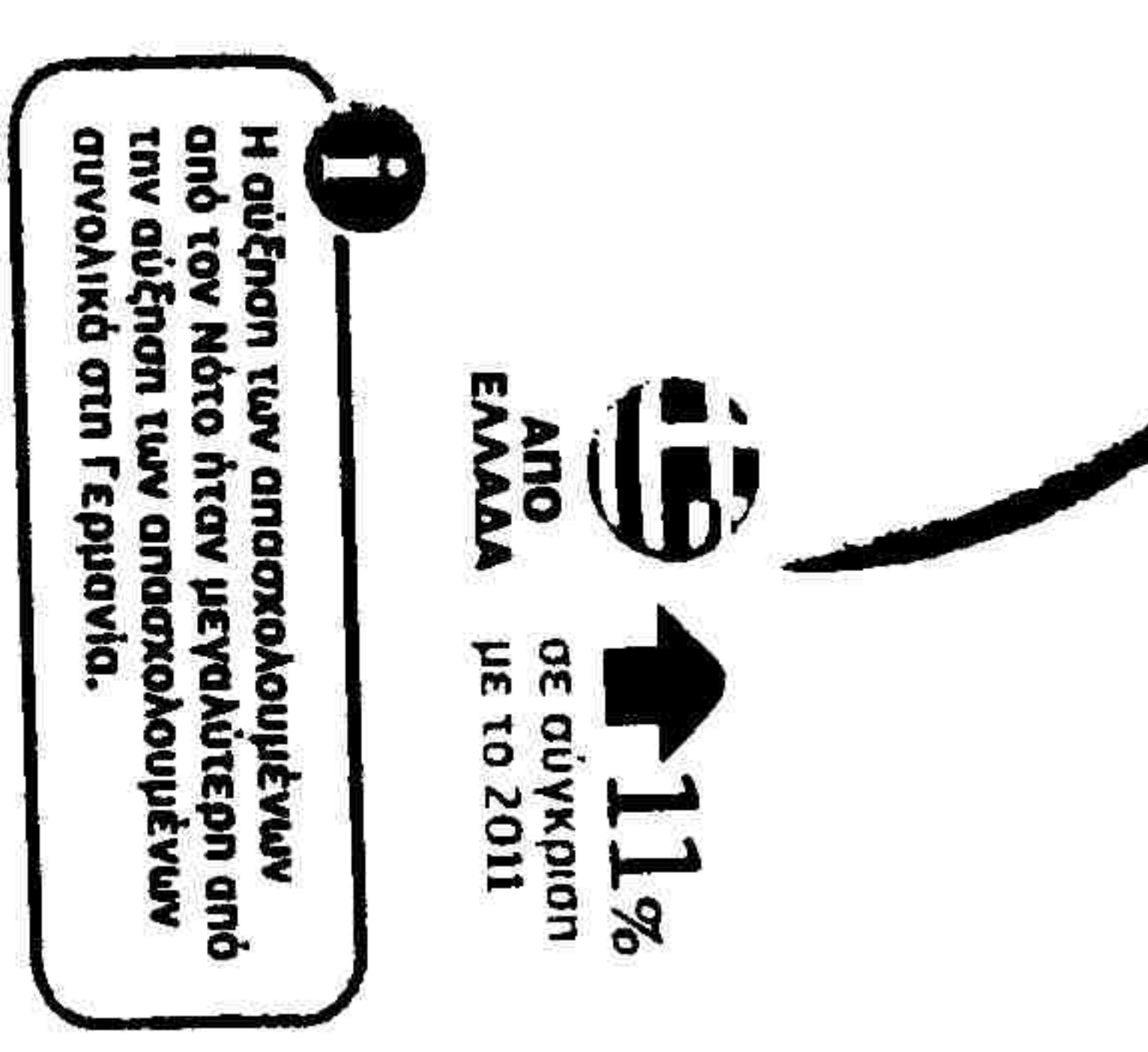
Αύξηση 11% σε ένα χρόνο
Ο Ανδρέας και ο Λευτέρης είναι δύο από τους πολλούς νέους μετανάστες στη Γερμανία. Σύμφωνα με την Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Εργασίας, μέσα σε έναν χρόνο οι Έλληνες μετανάστες αύξηθηκαν κατά 11%. «Στην εποχή των νομιμών μου οι Γερμανοί αναζητούσαν τον υγιή Έλληνα, οπότε βρέθηκαν τον μορφωμένο Έλληνα», σχολιάζει ο Ανδρέας. «Ο Gartner έχει μια πρόβλεψη. Οι δύο οικογενειάρχες νιώθουν καλύτερα τη ζωή τους. «Τυχεροί» καθώς η αναζήτηση εργασίας είχε συντομία και αξιοτέλο, «Γνωρίζω κάποιον που άνοιξε προσοπτική υψηλότερη από μένα, χωρίς όμως να έχουν βρει δουλειά. Συμβουλεύω τους ενδιαφερόμενους: χωρίς λάθη γερμανικά ή μια συγκεκριμένη ειδικευση, καλύτερα να μην έρθετε εδώ, γιατί θα κοπιάσετε να τρώτε από το «έτοιμο», εφόσον βέβαια υπάρχουν». Ο μεγαλύτερος σκόπελος για τους «νεομετανάστες» είναι η εννοιαστική οπτική, που προήλθε από ένα υποεργαζόμενο συμβόλαιο εργασίας ανά χείρας, αλλά και τα... φασισινώματα του «καλού παιδιού». «Οι οπτικοκίνητες είναι κουμπιλωμένοι, επισημαίνει ο Λευτέρης. «Καταβάλλουμε τη διπλάσια προσοχή ως Έλληνες για να τους πείσουμε». Είναι ικανοποιημένοι από την καθημερινή συννοστροφή με Γερμανούς. «Κάποιες φορές έχω την αίσθηση ότι είναι ευγενικοί μαζί μου επειδή έτσι πρέπει και όχι επειδή το νιώθουν», υπολογίζει ο Λευτέρης. «Αλλά όταν είμαι μέσα στο λεωφορείο με δύο πιτσιρικά και ένα βρέφος να κλαίει στο κάροτσι και κίνοισ σου προσφέρει τη θέση του, σε ενδιαφέρουν ελάχιστα τα κινήριά τους».

Ο αριθμός των εργαζομένων από την Ελλάδα, την Ιταλία και την Ισπανία είχε αυξηθεί μέχρι τον μήνα Οκτώβριο του 2012 κατά 33.000 άτομα, δηλαδή 7,6% σε σύγκριση με τον Οκτώβριο του 2011.

Είναι συνολικά οι εργαζόμενοι με ελληνική υπηκοότητα (πολλοί και νέοι μετανάστες). 465.000 άτομα εργάζονται συνολικά στη Γερμανία από τις χώρες της «ευρωκρίσης».

Η αύξηση των απασχολούμενων από τον Νέο ήταν μεγαλύτερη από την αύξηση των απασχολούμενων συνολικά στη Γερμανία.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ